

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/327/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614209011
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4614209011.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Sone Zmekovej v právnej veci navrhovateľa: X. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/X, XXX XX W., občan
SR proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752 so sídlom Mliekarenská 10, 824 96 Bratislava, práv. zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 5C/221/2014-53 zo dňa 16. februára 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.
Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zrušil Rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom, Victoria, rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, Žilina pred rozhodcom JUDr. Erikom Končokom sp. zn. RK-PC-1069/14-EK zo dňa 3.9.2014. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh v sume 331,50 eur na účet Okresného súdu Topoľčany, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. §40 ods. 1, 2, §41 ods. 1, zák.č. 43 ods. 1,2 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, ust. §2, §3 ods. 1, §4 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, §3, §37 ods. 1 § 35 ods. 6, § 54 ods. 1a 2 Občianskeho zákonníka ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodne podaný. Poukázal na to, že navrhovateľ sa včas podanou žalobou domáhal zrušenia Rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom, Victoria, rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, Žilina pred rozhodcom JUDr. Erikom Končokom sp. zn. RK-PC- 1069/14-EK zo dňa 3.9.2014, a to z dôvodu, že v predmetnom konaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa a namietal aj platnosť rozhodcovskej zmluvy. Z vykonaného dokazovania považoval súd prvého stupňa za preukázané, že Rozhodcovským rozsudkom vydaný Stálym rozhodcovským súdom, Victoria, rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, Žilina pred rozhodcom JUDr. Erikom Končokom sp. zn. RK-PC-1069/14-EK zo dňa 3.9.2014, ktorým bolo žalovanému: Igor Jesenský uložené zaplatiť žalobcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. istinu vo výške 1.922,52eur spolu so zmluvnou pokutou 0,04% denne a úrokom z omeškania 1,15% ročne:- zo sumy 80,37eur od 20.11.2012 do 21.11.2012, -zo sumy 80,37eur od20.12.2012 do 26.12.2012 , -zo sumy 80,37eur od 20.3.2013 do 25.3.2013, -zo sumy 80,37eur od 20.7.2013 do 6.8.2013, - zo sumy 78,71eur od 20.9.2013 do 27.10.2013, - zo sumy 80,37eur od 20.10.2013 do 27.10.2013, - zo sumy 78,71eur od 28.10.2013 do 4.12.2013, - zo sumy 80,37eur od 20.11.2013 do 4.1.2013, - zo sumy 77,77eur od 5.12.2013 do 5.2.2014, - zo sumy 80,37eur od 20.12.2013 do 5.2.2014, - zo sumy 80,37eur od 20.1.2014 do 5.2.2014, - zo sumy 75,89eur od 6.2.2014 do 7.4.2014, - zo sumy 80,37eur od 20.2.2014 do 7.4.2014, - zo sumy

74,95eur od 8.4.2014 do 16.6.2014, -zo sumy 80,37eur od 20.3.2014 do 16.6.2014, - zo sumy 74,01eur od 17.6.2014 do zaplattenia, -zo sumy 80,37eur od 20.4.2014 do zaplattenia, zo sumy 80,37eur od 20.5.2014 do zaplattenia, - zo sumy 1.687,77eur od 26.5.2014 do zaplattenia a to až do dňa, kedy zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania neprevýšia sumu 1.500 eur, po tomto dni bolo žalovanému uložené platiť 5,25% ročný úrok z omeškania zo sumy 1.922,52 eur do zaplattenia, trovy rozhodcovského konania vo výške poplatku za rozhodcovské konanie 31,80 eur a trov právneho zastúpenia v sume 321,75 eur. Uvedený rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.10.2014, vykonateľnosť dňa 21.10.2014, pričom zo spisu rozhodcovského súdu sp. zn. RK-PC-1069/14-EK mal preukázané, že Igor Jesenský (v tomto konaní navrhovateľ) nedoručil rozhodcovskému súdu v konaní vedenom pod sp.zn. RK-PC-1069/14-EK žiadnu žalobnú odpoveď. Z karty klienta k úverovej zmluve č. 8100046941 zistil, že navrhovateľovi bola dňa 15.8.2012 vyplatená čiastka vrátane revolvingov vo výške 1.284,25 eur, splatené bolo 1.453,02eur, pričom z vkladov z účtu navrhovateľa na účet odporcu v ČSOB, a.s. vyplýva, že navrhovateľ spolu zaplatil v splátkach sumu 1.694,39 eur.

Súd prvého stupňa s poukazom na ust. §40 a nasl. zák.č. 244/2002 Z.z. rozhodcovskom konaní preskúmal predmetný rozhodcovský rozsudok, predmetnú úverovú zmluvu a rozhodcovskú zmluvu a dospel k záveru, že posudzovaná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou, typizovanou a tiež štandardnou zmluvou, ktorú odporca uzatvára sa vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy nemá možnosť zmeniť. Vo vzťahu k rozhodcovskej zmluve uviedol, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože bola uzatvorená v rozpore s ust. § 3 a § 37 ods. 1 OZ. V tejto súvislosti poukázal na výpoveď navrhovateľa, z ktorej vyplýva, že pri podpisovaní rozhodcovskej zmluvy mu pracovník odporcu uviedol, že je to pre neho výhodná zmluva, pretože nebude musieť chodiť po súdoch a bude mu ustanovený aj advokát, ktorého nebude musieť platiť, preto uvedenú rozhodcovskú zmluvu podpísal. Navrhovateľ tak podľa záverov súdu prvého stupňa bol uvedený do omylu a neboli mu podané pravdivé informácie, nebol riadne t.j. jasne a zrozumiteľne informovaný resp. poučený zo strany odporcu o dôsledkoch uzatvorenia takejto zmluvy a čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Takéto konanie pracovníka odporcu súd prvého stupňa považoval za konanie v rozpore s dobrými mravmi resp. podľa Obchodného zákonníka v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Posudzovaná rozhodcovská zmluva, z ktorej rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc podľa názoru súdu prvého stupňa znemožňuje voľbu spotrebiteľa -v tomto konaní navrhovateľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, v prípade, že žalobu odporca. Ak aj rozhodcovská zmluva dáva na výber medzi štátnym a rozhodcovským súdom, ale pre prípad vyvolania rozhodcovského konania dodávateľom sa spotrebiteľ musí podrobiť rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovskú zmluvu je treba preto vykladať tak, že neodporuje ustanoveniu § 53 ods. 4 písm. r) OZ iba vtedy, ak práva uplatňuje ako oprávnený spotrebiteľ, čo nie je tento prípad, pretože v predmetnom konaní na základe rozhodcovskej zmluvy uplatňoval práva dodávateľ, ktorý podal návrh na začatie rozhodcovského konania. Považoval za nepochybné, že rozhodcovskú zmluvu si navrhovateľ Igor Jesenský osobitne nevyjednal, bola veriteľom vopred pripravená a dlžník ju nemal možnosť ako zmeniť, alebo ovplyvniť jej obsah (mohol zmluvu len ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým podmienkam). Poukázal na to, že len veľmi ťažko pritom možno predpokladať, že si dlžník bol vedomý všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej zmluvy nesie. Uviedol tiež, že rozhodcovská zmluva je v neprospech navrhovateľa ako spotrebiteľa aj z dôvodu miesta rozhodcovského konania, nakoľko v prípade riešenia sporu by bol miestne príslušný súd, v ktorého obvode je bydlisko spotrebiteľa, čo neplatí v prípade rozhodcovského konania. V danej veci podľa názoru súdu prvého stupňa rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom je rozhodcovský rozsudok vychádza z neprijateľnej zmluvnej podmienky - neprijateľnej rozhodcovskej zmluvy.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvého stupňa nesprávne vyložil ust. § 53 ods. 4 písm. r) OZ. Nestotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa ohľadne neplatnosti rozhodcovskej zmluvy a neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky a v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie ESD C-478/99 vo veci Komisia /Švédsko ako aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR vedené pod sp. zn. 3M Cdo 14/2011. Bránil sa tým, že individuálnosť rozhodcovskej zmluvy spočíva práve v tom, že jej vznik resp. ďalšie trvanie je plne v dispozícii spotrebiteľa, pričom táto zmluva nemusela nikdy vzniknúť, resp. od nej mohol navrhovateľ odstúpiť aj bez dôvodu. Vytýkal súdu prvého stupňa, že sa nezaoberal obsahom samotnej rozhodcovskej zmluvy a nevyhodnotil všetky dôkazy aj vo vzájomnej súvislosti. Nesúhlasil so závermi súdu, že dojednaná zmluvná pokuta a úroky s omeškania sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože sankcie boli uplatnené a priznané v súlade s ust. § 53b ods. 1 OZ. Za nesprávny názor považoval aj záver súdu ohľadne zadržania sumy 215,75 eura, ako

sumy za poskytnutie úveru, pretože ide o platbu podľa dohody o poskytnutí služby, ktorú navrhovateľ aj využil. Za nepreskúmateľný považoval záver súdu prvého stupňa o porušení rovnosti účastníkov rozhodcovského konania.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 OSP) a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodne podané.

V prejednávanej veci podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj správne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto poukazom na ust. § 219 ods. 2 OSP (v znení účinnom od 15. 10. 2008) sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa vyhovel návrhu navrhovateľa a zrušil rozhodcovský rozsudok podľa § 40 ods. 1 písm. c/, g/ a písm. j/ zák. č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní z dôvodu, že bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania, keď súd dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva je neprijateľnou podmienkou spotrebiteľskej zmluvy a taktiež z dôvodu, že zistil rozpor predmetného rozhodcovského rozsudku so zákonom, pretože rozhodcovský rozsudok zaväzuje navrhovateľa na plnenia, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi, pričom aj samotné rozhodcovské konanie vychádza z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Nároky, ktoré boli priznané predmetným rozhodcovským rozsudkom vychádzajú z neprijateľných podmienok obchádzajúcich právne normy spotrebiteľského práva. Na rozhodcovskú zmluvu ako neprijateľnú podmienku je potrebné aplikovať § 53 ods. 5 OZ, z ktorého vyplýva, že rozhodcovská doložka resp. zmluva ako neprijateľná podmienka je neplatná, a preto na základe takejto rozhodcovskej zmluvy (doložky) rozhodcovský súd nemal ani právomoc rozhodovať spor účastníkov konania a vydať predmetný rozsudok, pričom navrhovateľa v konaní aj poprel platnosť rozhodcovskej zmluvy.

Podľa názoru odvolacieho súdu záver súdu prvého stupňa o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi konania dňa 15. 8. 2012 je správny. Súd mal právo preskúmať a posudzovať predmetnú rozhodcovskú zmluvu z hľadiska jej prijateľnosti pretože nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Správne súd prvého stupňa konštatoval, že posudzovaná rozhodcovská zmluva nebola navrhovateľom osobitne vyjednaná, tento nemal možnosť jej obsah ovplyvniť, pretože jej obsah bol vopred pripravený a naformulovaný odporcom. Navrhovateľ logickým spôsobom vysvetlil, dôvod prečo rozhodcovskú zmluvu podpísal, pričom pri jej uzatváraní vychádzal z tvrdení zamestnanca odporcu, že ide pre neho o výhodnú zmluvu. Ani skutočnosť, že podľa bodu 7. rozhodcovskej zmluvy mal navrhovateľ od zmluvy odstúpiť nie je dôvodom, aby posudzovaná rozhodcovská zmluva bola považovaná za individuálne dojednanú. Tento záver treba prijať bez ohľadu na to, že oprávnený v zmluvných podmienkach iba alternatívne dojednal konanie pred rozhodcovským súdom. V danom prípade to bol práve oprávnený, ktorý takto formulované dojednanie aplikoval a obrátil sa na rozhodcovský súd, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok, ktorého zrušenia sa navrhovateľ v tomto konaní domáha. Iba skutočnosť, že v zmysle zmluvných dojednaní sa účastníci zmluvy mohli obrátiť aj na všeobecný súd nemá za následok platnosť celej rozhodcovskej zmluvy, pretože podstatným je to, že zmluva, ktorú navrhovateľ podpísal je typovou zmluvou, ktorá nebola individuálne dojednaná.

Súd prvého stupňa dospel k správne formulovanému záveru, že takto formulovaná rozhodcovská zmluva je v neprospech spotrebiteľa. Za predpokladu, tak ako je tomu aj v tomto prípade, že podľa rozhodcovskej zmluvy začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ je bez výnimky nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Dôležitým je aj to, že tento postup bol spotrebiteľovi nanútený formulárovou zmluvou - rozhodcovskou zmluvou, prípadne konaním dodávateľa.

Záverom odvolací súd iba dodáva, že v rozhodcovskej zmluve sa účastníci vzťahu dohodli, že akékoľvek spory, nezrovnalosti, alebo nároky medzi zmluvnými stranami, vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere, s porušením, ukončením, či neplatnosťou Zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo rozhodcovskom

konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov, podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov:-Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court s.r.o., so sídlom Krížna 56, Bratislava,- Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria Legal arbiter, s.r.o., so sídlom Zvolenská cesta 37, Banská Bystrica s tým, že výber rozhodcovského súdu, ktorý je oprávnený vec prejednať a rozhodnúť, spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Z obsahu spisu však vyplýva, že v rozpore s takto uzatvorenou zmluvou rozhodcovský rozsudok, ktorého zrušenia sa navrhovateľ v tomto konaní domáha bol vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, Žilina, teda súdom, ktorý účastníci zmluvy nedojednali. Z uvedeného je zrejmé, že rozhodcovský súd, ktorý vo veci rozhodol nemal ani právomoc rozhodnúť spor medzi účastníkmi konania.

Odvolačný súd rovnako ako súd prvého stupňa po prejednaní veci dospel k záveru, že k zrušeniu rozhodcovského rozsudku došlo zo zákonných dôvodov predovšetkým podľa ust. § 40 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (v znení do 31.12.2014). Odvolačný súd sa s ďalšími námietkami odporcu vo vzťahu k platnosti dojednaných úrokov a zmluvnej pokuty nezaoberal, pretože dôsledkom zrušenia rozhodcovského rozsudku je prejednanie veci v občianskom súdnom konaní, podľa § 43 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní, v ktorom sa súd vyporiada s týmito námietkami.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolačný súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi ich náhradu nepriznal, pretože mu v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo odvolacím súdom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.